

РЕШЕНИЕ

№ 14590

София, 06.11.2013..... г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Пето отделение, в съдебно заседание на девети октомври две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: АННА ДИМИТРОВА**ЧЛЕНОВЕ: ВИОЛЕТА ГЛАВИНОВА
ЕМАНОИЛ МИТЕВ**

при секретар Десислава Александрова и с участието
на прокурора Вичо Станев изслуша докладваното
от председателя АННА ДИМИТРОВА
по адм. дело № 5801/2013. □

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по касационен протест, подаден от районен прокурор при Районна прокуратура - гр. Лом срещу решение № 193/20.03.2013 г. по адм. дело № 76/2013 г. на Административен съд - Монтана, с което е отменена разпоредбата на чл.4, т.6 от раздел II на Наредба №13 за регулиране на броя на бездомните кучета и котки, придобиване, притежаване и отглеждане на животни - домашни любимци на територията на община Вълчедръм, приета с решение №143 по протокол № 21/18.01.2013 г. от Общински съвет - Вълчедръм и е отхвърлен протеста в останалата му част, с която се иска обявяване на нищожност на подзаконовия нормативен акт. Постъпила е след образуване на касационното производство и касационна жалба от Дружество за защита на животните "Лом - 2003", гр. Лом, представлявано от председателя на дружеството, срещу решението. Двамата касатори искат отмяна изцяло на решението като неправилно - небосновано и постановено в нарушение на материалния закон, а първият касатор поддържа и наличие на съществено нарушение на съдопроизводствените правила. Касаторите искат прогласяване нищожността на оспорената Наредба, а районният прокурор - и присъждане на

направените по делото разноси.

Ответникът по касационна жалба - Общински съвет Вълчедръм, представляван от председателя си, в писмено възражение иска оставяне на решението в сила със законните последици.

Представителят на Върховна административна прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба и касационния протест.

Касационният протест е процесуално допустим, като подаден в срок и от надлежна страна. Настоящият съдебен състав намира и касационната жалба за допустима при условията на чл.210, ал.2 от АПК, тъй като постановеното решение е неблагоприятно за дружеството за защита на животните, независимо че същото не е участвало в първоинстанционното производство.

Разгледани по същество, касационният протест и касационната жалба са основателни.

За да постанови оспореното решение, мнозинството от тричленния състав на АС е приел, че доводите на прокурора за липса на материална компетентност на Общинския съвет /ОБС/ да приеме оспорената наредба, са неоснователни. ОБС е компетентен да издаде подобна наредба по силата на разпоредбата на чл.21, ал.2 вр. ал.1 от ЗМСМА и чл.40, ал.1 и чл.40, ал.5 от Закона за защита на животните /ЗЗЖ/. Съдът е обсъдил и законосъобразността на отделните разпоредби, като е изложил мотиви за противоречие на чл.4, т.6 от раздел II на Наредбата с чл.117 от Закона за местните данъци и такси и липса на противоречие с нормативни актове от по - висока степен на останалите текстове. Решението е подписано с особено мнение от съдия Цветанова, която сочи, че независимо от наименованието на оспорената наредба, в нея са уредени въпроси, свързани единствено с домашни любимци - кучета и котки, но не и с бездомни такива и цитираните от мнозинството на състава законови текстове, както и нормите на чл.47 от ЗЗЖ и чл.178 от Закона за ветеринарно - медицинската дейност /ЗВМД/ не съдържат оправомощаване на общинския съвет да приеме наредба по тези въпроси.

Решението е неправилно, тъй като оспорената от прокурора Наредба №13 за регулиране на броя на бездомните кучета и котки, придобиване, притежаване и отглеждане на животни - домашни любимци на територията на община Вълчедръм, приета с решение №143 по протокол № 21/18.01.2013 г. от Общински съвет - Вълчедръм съдържа норми, свързани единствено с животните - домашни любимци. Независимо от заглавието ѝ, в нея липсват, каквито и да е било правила, свързани с бездомните кучета и котки.

Поради изложеното нормите на чл.40, ал.1 и 5 от ЗЗЖ задължаващи общинските съвети да приемат програма за овладяване на популацията на безстопанствените кучета и наредба за изпълнението на програмата, не представляват овластяване на общинския съвет за приемане на процесната наредба, уреждаща въпросите на придобиването, регистрацията, отглеждането, развъждането на кучета и котки, евтаназия на кучета с агресивно поведение - домашни любимци. В разпоредбата на чл. 21, ал.2 от ЗМСМА е посочено, че общинските съвети приемат в изпълнение на правомощията си по ал.1 ред актове, включително и наредби, но между изрично изброените в ал.1 правомощия не фигурират въпросите, свързани с отглеждане на домашни любимци. Не е налице и хипотезата на чл.21, ал.1, т.23 от ЗМСМА - въпрос от местно значение, който да не е от изключителната компетентност на друг орган, тъй като издавайки оспорената наредба, общинският съвет е иззел и чужда компетентност относно правилата за отглеждане на домашни любимци. С разпоредбата на чл.19 от ЗЗЖ е оправомощен министърът на земеделието и храните да определи с наредби условията за отглеждане на животни, съобразени с техните физиологически и поведенчески особености, въз основа на която норма, същият е издал три наредби. Едната от тях е Наредба № 39/2008 г. за условията за отглеждане на животни - компаньони, съобразени с техните физиологически и поведенчески особености. Следва да се посочи, че уредените в протестираната наредба въпроси са уредени вече от нормативни актове от по-висока степен - Закона за защита на животните, Закона за ветеринарно- медицинската дейност и тези закони не предвиждат правомощие на общинските съвети да приемат наредби по уредените от тях въпроси за придобиване, развъждане, регистрация, отглеждане, евтаназия и т. н. на домашните любимци - кучета и котки. Тоест не е налице и хипотезата на чл. 8 от Закона за нормативните актове - а именно уреждане съобразно с нормативните актове от по-висока степен на неуредени от тях обществени отношения с местно значение. Двете разпоредби от Наредба №13/2013 г., свързани с дължимите такси - чл.11, ал.3 и 4, повтарят разпоредбите на чл.35, ал.5 и ал.6 от ЗЗЖ, не са в рамките на законовата делегация на правомощия на общинските съвети по чл.8 и 9 от Закона за местните данъци и такси - не съдържат размер на таксата или правила за администрирането ѝ, поради което и те страдат от общия порок на наредбата.

Предвид изложеното оспорената Наредба е приета без надлежно овластяване на общинския съвет по силата на

нормативен акт от по-висока степен и поради липсата на материална компетентност на издателя на акта е нищожна. Решението като неправилно - постановено в нарушение на материалния закон, следва да бъде отменено изцяло/ включително и в отменителната му част, в която също е протестирано и страда от посочения порок/ и вместо него да се постанови друго, с което на основание чл.193, ал.1 от АПК се обявява нищожността на оспорения подзаконен нормативен акт. С оглед изхода на делото следва да се присъдят направените разноси от Районна прокуратура Лом - 20 лева такса за обнародване в "Държавен вестник" на оспорването, платими от Общински съвет - Вълчедръм.

Воден от горното и на основание чл.222, ал.1 от АПК, Върховният административен съд, пето отделение

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 193/20.03.2013 г. по адм. дело №76/2013 г. на Административен съд - Монтана **И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:**

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на Наредба №13 за регулиране на броя на бездомните кучета и котки, придобиване, притежаване и отглеждане на животни - домашни любимци на територията на община Вълчедръм, приета с решение №143 по протокол № 21/18.01.2013 г. от Общински съвет - Вълчедръм.

ОСЪЖДА Общински съвет - Вълчедръм да заплати 20 / двадесет/ лева разноси по делото на Районна прокуратура - Лом.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

А.Д.